

Akdeniz
Üniversitesi Öğretim Elemanları Derneği

AKADEMİK BİLİNÇ

İNTERNET BÜLTENİ

Sayı: 21
EYLÜL 2022

*“Hiç kimse
görmek istemeyen kadar kör değildir”.*
İbn-i Sina

“FELSEFE ya da ATINA OKULU” - Raffaello Sanzio
(Antik Çağdan 15.yüzyıla... Düşünürler)

BU SAYIDA...

Her sayıda farklı alanlarda “akademik” bakışla “bilinç” ışığı oluşturmak amacıyla...

Bu sayımızda...

(Eylül 2022 - 21. Sayı):

1. 21. yüzyılın ilk çeyreğinde dünyada ve Türkiye’de hala “kadının ne giyeceğini/ nasıl davranacağını/ ne olması gerektiğini” tartışıyoruz. Kadını yaşamdan eve kapatmak istiyorlar. Kadınlar en yakınındaki “erkek” cinsi tarafından öldürülüyorlar!

Bu insanlık adına utanç verici durum, “saçının teli göründü” gerekçesi ile İran’da genç bir kadının (Mahsa Amini) öldürülmesi ile dünya gündeminde yeniden yerini aldı.

İİBF İktisat Bölümü’nden (emekli) Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Şanlı “**Kadınların Ne Giydiğine Karışma**” başlığında, konuyu “karikatürler” bağlamında değerlendirdi.

2. Üniversiteye yeni öğrencilerin okulda ilk günleri üniversite yaşantılarının en tatsız günleridir. Bu “yabancılık” “**Üniversite Oryantasyonu**” ile çözülebilir. Eğitim Fakültesi Matematik ve Fen Bilimleri Eğitimi Bölümü’nden Prof. Dr. Memduh Sami Taner’in “**Öğrenci Oryantasyonu Nedir Ve Neden Gereklidir?**” yazısını yayınlıyoruz.

3. Üniversitede okumak, artık yüksek maliyet gerektiren bir sorun olmuştur. Süleyman Demirel Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencisi ve genç gazeteci Tuana Emen konuya dikkat çekiyor: “**Kampüse Adım Atmak 50 Bin TL**”. Isparta Manşet gazetesinde yayınlanan yazı-haberi Akademik Bilinç sayfalarına da alıyoruz.

4. Tarihte dört yıl süren bir “Bağımsızlık Savaşı”nın Zafer’den sonraki tarihi herhalde bu kadar anlamlı olmamıştı. “**9 Eylül: Büyük Zafer’in Sabahı**” başlığında, Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Şanlı “**9 Eylül Nedir?**” sorusunu analiz ediyor.

5. “**Eğitimde Dramanın Rolü**” üzerine, Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü’nden Öğr. Gör. Tülin Tümtürk “**Bir Öğretme Programında Neden Drama ve Oyun Etkinlikleri Olmalı?**” sorusuna, geçen sayıdan (Ağustos) başladığı yazısının devamını yazdı.

6. Dernek Başkanımız Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı’ndan Prof. Dr. Hilmi Uysal “**Ütopya Üniversitesi’nden Haberler**” bölümünde Üniversitelerin “akademik” yaşamında fark edilmeyen, akademik düşünce üretimini kısırlaştıran çok önemli bir konuya dikkat çekiyor. Günlük işler içinde kaybolan akademisyenlere, akademik yaşamın olmazsa olmazı “yavaşla, düşün, düşünce üret” diye bir tartışma açıyor: “**Yavaş Profesör Manifestosu**” okunmaya ve üzerinde düşünmeye değer...

9. Bu sayıda **görsel olarak yararlandıklarım:**

İmzalı fotoğraf Prof. Dr. Hilmi Uysal, imzasız fotoğraflar açık internet sayfalarından. Karikatürler de açık internet sayfalarından. Şiirler Gülten Akın ve Özbek İncebayraktar’dan. Pir Sultan Abdal ve Hasan Kaplani’nin türkülerinden özel alıntılar. Yararlandığım her birine ayrı ayrı teşekkürler...

Akıl ve bilim rehberimiz olsun...

AKADEMİK BİLİNÇ

Adına Yayın Sorumlusu

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Şanlı

ÜYE AİDATI

2022 üye aidatı yıllık 120,00 TL’dir.

Duyarlılığınız için teşekkür ederiz.

ÜYE AİDATI için AÜÖED Hesabı:

Akd. Üniv. İş Bankası Şubesi IBAN No:

TR20 0006 4000 0016 2020 0370 14

ÖĞRENCİ BURS FONUMUZ var.

BAĞIŞLARINIZ İÇİN

Akd. Üniv. İş Bankası Şubesi IBAN No:

TR45 0006 4000 0016 2020 6817 11

AKADEMİK BİLİNÇ - İletişim:

Akdeniz Üniversitesi

Öğretim Elemanları Derneği

Yönetim Kurulu adına

Yayın ve İletişim Sorumlusu

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa ŞANLI

(mustafasanli07@gmail.com)

KADINLARIN NE GİYDİĞİNE KARIŞMA!!!

**KADINI SAÇINA HAPSEDEDEN,
KADINI İKİNCİ SINIF İNSAN YAPAN,
KADINI EVE KAPATAN,
KADINA DUR DİYEN,
ANLAYIŞA HAYIR!**

“Saçıma karışma!”

**Kadın’a bunca baskı ve zulüm, yalnızca
“uzak diyar” İran’da Mahsa Amini’ye değil,
ülkemiz dahil dünyanın her yerinde var!
Tümüne Hayır!**

KADINLARIN NE GİYDİĞİNE KARIŞMA!

**Kadından bekledikleri: Sus! İtaat et!
Konuşma! Görme!**

“Saçım özgürlüğüm, ben belirlerim!”

Amaç saç değil, eve kapatmak!

Amaç, kadına insan hakkı vermemek!

Kadına, saçından baskı uygulamak!

Bilim de adalet de kadının yanında mı?

Medeni yasalarında, aile hukukunda, miras hukukunda, ceza hukukunda “kadını kuleye hapsedmek!”

Kadına deniyor ki: “Hala konuşuyor, sen yoksun, sus!”

KESTİM KARA SAÇLARIMI

Uzaktı dön yakındı dön çevreydi dön
Yasaktı yasaydı töreydi dön
İçinde dışında yanında değilim
İçim ayıp dışım geçim sol yanım
sevgi
Bu nasıl yaşamaydı dön

Onlarsız olmazdı, taşımam gerekti,
kullanmam gerekti

Tutsak ve kibirli -ne gülünç-
Gözleri gittikçe iri gittikçe çekilmez
İçimde gittikçe bunaltı gittikçe bunaltı
Gittim geldim kara saçlarımı öylece
buldum

Kestim kara saçlarımı n'olacak şimdi
Bir şeycik olmadı - Deneyin lütfen -
Aydınlığım deliyim rüzgârlıyım
Günaydın kaysıyı sallayan yele
Kurtulan dirilen kişiye günaydın

Şimdi şaşıyorum bir toplu iğneyi
Bir yaşantı ile karşılayanlara
Gittim geldim kara saçlarımdan
kurtuldum

Gülten AKIN

Mustafa ŞANLI

**OLMASI GEREKEN BİR ÜNİVERSİTE
ZORUNLUĞU: ÖĞRENCİ ORYANTASYONU**

**ÖĞRENCİ ORYANTASYONU
NEDİR VE NEDEN GEREKLİDİR?**

Her eylül ayı sevinçli okula dönüş öyküleriyle anılır. Ancak üniversite kampüslerine yeni gelen öğrenciler açısından ilk günler çoğunlukla sempatik olamamaktadır. Lise öğrenimi sonrasında üniversite sınavını kazanarak ve belki de il değişikliği yaparak yeni bir sürece başlayan öğrenciler üniversite yaşamlarının henüz ilk günlerini belirsizliklerle dolu, kaygılı bir yalnızlık çekerek yaşarlar. Bu tablo, öğretim üyeleri açısından çok bildik ve hemen her yıl gözlemlenen bir durumdur. Yeni gelen öğrencilerin üniversiteli olma sevincini taze tutmanın bilinen tek ve etkili yolu oryantasyon faaliyetleri yapmaktır.

Öğrenciler üniversite yaşamlarının henüz daha ilk haftasında; 2, 4, 5 veya 6 yıl öğrenim görecekleri fakülte ya da yüksekokul binalarında öncelikle derslikleri bulamaz, kaybolurlar. Bu en çok yaşanan ilk travmadır. Yabancılık çektikleri için üst sınıflara, öğretim üyelerine veya asistanlara bir şey soramazlar. “Çaylak” etiketi biraz da bu çekingen ve sorup-danışmayan halleri yüzünden üzerlerine yapışmıştır. Nefes alabildikleri ve kalabalıklara saklandıkları tek yer kantindir, ancak her biri ötekine yabancı olunca orada da yalnızlık bir süre devam eder. Oysa öğrencisi oldukları üniversitenin kültürüne ve öğrenim görecekleri fakülte ya da yüksekokula kısa sürede uyum göstermeleri, derslere girmeleri, düzen ve işleyişe uyum sağlamaları beklenir. Bu uyum sürecini hızla sağlamak için yapılacak tüm faaliyetler oryantasyon adı verilen bir plan ve programın ana konusunu oluşturur.

Ülkemizde, bir elin parmakları kadar üniversiteyi saymazsak neredeyse çoğu üniversitede oryantasyon maalesef ideal şekliyle uygulanamamaktadır. Üniversiteli oldukları ilk ayda gençlere verilecek bilgi ve hizmetlerin ana bileşeni olan oryantasyon faaliyetleri, örneğin Amerika Birleşik

Devletleri ve Avrupa Birliği ülkelerinde şöyle uygulanmaktadır. Üniversite öğrenimi için kampüse gelen öğrenciler için en az iki hafta ile bir ay arasında sürebilen, öğrencinin kente giriş noktasında karşılanmasından yurt ve barınma sorunlarının çözümüne, sosyal çevre oluşturmaktan kampüs imkanlarının tanıtılmasına kadar kapsamlı bir destek programı uygulanmaktadır. Bu oryantasyon programı, öğrencilerin dâhil oldukları yeni ortamda yabancılık hissetmeden kendilerini ifade etmeleri ve zaman kaybettiren bazı problemlerle uğraşmaksızın akademik ve kültürel gelişimlerini sağlamaları için izlenecek pratik yol ve uygulamalar hakkında detaylı bilgiler içerir.

Çok farklı çevre ve sosyal kesitlerden üniversiteye gelen her öğrencinin, gelmeden önce bilgilendirilmesi, kente ideal ve ekonomik ulaşım şekli hakkında bilgi verilmesi, öğrencinin otogar ve havalimanlarında kurumsal masalarda danışma noktası bulabilmesi, barınma sorunlarına destek verilmesi, kısa bir kent ve detaylı bir kampüs turu ile yeni çevrenin tanıtılması gerekir. Bu hizmetler yeni öğrencinin doğal hakkı iken üniversite yönetimlerinin de önemli bir görevidir. Üniversiteler son yıllarda potansiyel adaylar tarafından tercih edilebilmek için çok farklı tanıtım, reklam, kampanya faaliyetleri yaparken, kendilerini tercih etmiş öğrenciye iyi bir adaptasyon/oryantasyon süreci sağlamakta geri kalabilmektedirler. Bu durum, üzerinde düşünülmesi gereken bir ironidir. Üniversitenin yemekhane, kütüphane, sosyal ve kültürel alanları ile bölüm başkanı, danışman ve yönetim birimleri, öğrenci hizmetlerini alabileceği tüm ofislerin eşlik eden tecrübeli bir öğrenci ile tanıtılmasını içeren aktiviteler yapılması çok önemlidir. Öğrencinin yeni geldiği kampüse, bölüme ve yeni arkadaşlık ortamına uyumlaştırılması akademik ve sosyal başarı için şart olup, aynı zamanda rektörlük ve dekanlıklar için ciddi bir görevdir.

Devam edecek...

Memduh Sami TANER

ÜNİVERSİTEDE YAŞAMAK MALİYETLİ

KAMPÜSE ADIM ATMAK 50 BİN TL

Barınma, yemek, ulaşım, kitap, sosyal hayat... Üniversite öğrencilerinin masraf listeleri uzun. Ailelerinden uzak başka şehirde okuyanların, devlet üniversitesi de dahil aylık en az 5 bin TL'yi gözden çıkarmaları gerekiyor. Bilgisayar, eğitim gereçleri ve iletişim araçları derken üniversite kapısından girmenin bedeli en az 50 bin TL'yi aşıyor.

Üniversitelerde ek yerleştirme kayıtları bugün sona eriyor. Hayalindeki bölümü kazanan öğrenciler, yeni bir hayata merhaba demenin heyecanını yaşarken bu mutluluklarına ortak olan ailelerinin gündemi ise masraflar. Barınmadan yemeğe, ulaşımdan kitaba uzunca bir liste var.

Ailesinden uzakta okuyanların masrafı, yemek, barınma ve şehirlerarası ulaşım nedeniyle iki katına çıkıyor. Öyle ki en temel ihtiyaçlar için aylık en az 5 bin TL ayırmak gerekiyor. Eğer daha iyi yurttan ya da evde kalmak, her gün iyi beslenmek, haftada bir de olsa tiyatro, konser gibi etkinliklere katılmak isterlerse bu rakam aylık 10 bin TL'ye kadar ulaşabiliyor.

EN BÜYÜK MASRAFLAR BARINMA

Öğrencilerin en önemli masrafı barınma.

KYK'ya bağlı yurtların ücreti 250 TL ile 450 TL arasında değişiyor. Bu yurtlarda yer bulamayanlar özellere yöneliyor. Odadaki kişi sayısı ve konuma göre özel yurtların ücreti 2 bin TL'den başlıyor 15 bin TL'ye kadar çıkıyor.

Ev kiralamak da bir diğer seçenek. Kiralar bulunduğu şehre ve bölgeye göre 3 bin TL ile 10 bin TL arasında değişiyor. Eşyalar için de ortalama 15 bin TL ile 25 bin TL aralığında bir bütçe ayırmaları gerekiyor.

Ulaşım da masraflar içinde önemli bir kalem. Şehir içi ulaşım aylık ortalama 100 TL ile 300 TL arasında, öğrencilerin bütçesini çok zorlamıyor. Ancak şehirlerarası ulaşım ücretleri ciddi boyutlara ulaştı. Gidiş dönüş otobüs biletleri ortalama 1.000 TL'yi buluyor. Uçak tercih edilirse bu rakam 2 bin TL'yi

aşıyor. Öğrenci, her dönem bir kere olmak üzere yılda iki kere gidip gelse bile yol masrafı en az 4 bin TL oluyor.

Tuana EMEN

<https://www.ispartamanset.com/kampuse-adim-atmak-50-bin-tl-10550-haberi>
04.10.2022 10:07

HİKÂYE

*Senin dudakların pembe
Ellerin beyaz,
Al tut ellerimi bebek
Tut biraz!*

*Benim doğduğum köylerde
Ceviz ağaçları yoktu,
Ben bu yüzden serinliğe hasretim
Okşa biraz!*

*Benim doğduğum köylerde
Buğday tarlaları yoktu,
Dağıt saçlarını bebek
Savur biraz!*

*Benim doğduğum köyleri
Akşamları eşkıyalar basardı.
Ben bu yüzden yalnızlığı hiç
sevmem
Konuş biraz!*

*Benim doğduğum köylerde
Kuzey rüzgârları eserdi,
Ve bu yüzden dudaklarım çatlaktır
Öp biraz!*

*Sen Türkiye gibi aydınlık ve
güzelsin!
Benim doğduğum köyler de güzeldi,
Sen de anlat doğduğun yerleri,
Anlat biraz!*

Cahit KÜLEBİ

(ANTALYA - Antalya Lisesi Öğretmeni)

9 EYLÜL: BÜYÜK ZAFER'İN SABAHI

9 EYLÜL NEDİR?

"İzmir'in dağlarında çiçekler açar/..."

9 Eylül, bir kentin kurtuluşu değil, binlerce yıllık "kadim topraklarda" tarihin akışını değiştiren bir "müjde"dir!

1. Osmanlı Devleti 1918'de yıkılmıştır: Osmanlı Devleti, Düyun-u Umumiye İdaresi (1881) ve Mondros Ateşkes Antlaşması (1918) ile "ekonomik ve siyasi erkini yitirmiştir.

Devlet'n başkenti İtilaf devletlerince 13 Kasım 1918'de esir alınmıştır. (İstanbul 16 Mart 1920'de tam işgal edilmiş, Padişah Vahdettin ve Yönetim tümüyle kontrol altına geçmiştir).

Orduları dağıtılmış, başkenti işgal edilmiş, padişahı-yönetenleri kontrol edilen bir devletin varlığından söz edilemez.

1915'te Çanakkale'yi geçemeyen İtilaf Devletleri donanması 1918'de İstanbul'da.

İstanbul'u işgal eden Fransız General d'Espèrey'nin Fatih'in fetih törenini anımsatan tören yürüyüşü.

Yetmemiş, İtilaf Devletlerin kontrolündeki Padişah Vahdettin ve Sadrazam Damat Ferit hükümeti 10 Ağustos 1920'de "devleti bitiren" Sevr Antlaşması'nı imzalamışlardır.

2. Emperyalistler 1919'da son vatan parçasına da girmiştir: Yunan askerleri, İngiliz-Fransız-İtalyan devletlerinin desteği ile 15 Mayıs 1919'da İzmir'e çıkmıştır. İşgal başlamış, emperyalist orduları Osmanlı'dan kalan son yer olan Anadolu topraklarına girmiştir.

3. Bağımsızlık Savaşı bir onur savaşıdır: "Özgürlük ateşini" yakan Gazi Mustafa Kemal Paşa ve silah arkadaşları, "boyunlarında" işbirlikçi Padişah Vahdettin'in ve Şeyhülislam Mustafa Sabri – Dürrizade Abdullah Efendilerin idam fermanları ile ateşin ve ihanetin arasında, yokluk ve yoksulluk içinde, açlıkla "zafere" ulaşmışlardır.

4. Padişah Vahdettin vatan hainidir: Tek kurşun atılmadan, "Payitaht"ı düşmana teslim etmiştir. 252 bin Çanakkale zayıyatının acısı yüreklerde taze iken...

Düşmana değil, Kuvayı Milliye'ye karşı Anzavur'u Paşa yapmış, isyanı organize etmiştir.

Düşmana değil, Kuvayı Milliye'ye karşı, 1milyon 250 bin 836 lira tahsis edip Kuvayı İnzibatiye (hilafet ordusu) kurmuştur.

Kurtuluş Savaşı'nın vatan savunan komutanlarına "idam fermanı" çıkartmıştır.

İşgal kuvvetleri komutanları ile birlik olup TBMM hükümeti ve ordusunu lağvetmek için çaba harcamıştır.

Büyük Zafer'i engelleyemeyince, "kendisini ve ailesini düşünen" acz içinde bir mektupla, işgal kuvvetlerine sığınmış, İstanbul'dan kaçmıştır.

5. Düşman zulmü en çok kadınlara yapmıştır: Savaş sürecinde işgal edilmiş kentlerde köylerde kadınlar zulüm görmüş,

öldürülmüştür. Yunan ordusu 30 Ağustos bozgunundan sonra geçtiği tüm yerlerde, sayılamayacak zulmü yaparken, emzikli annelerin meme uçlarını kesmiştir.

6. Kurtuluş için ağır bedel ödenmiştir: Büyük Zafer, açlık, yokluk, yoksulluk yaşanarak gidilmiştir. Sayısız ihanetin saldırısında, iç düşmanlarla mücadele ederek, kadın ve çocukların acısında, şehitlik ve gazilik ile kazanılmıştır.

*** 9 EYLÜL'E BU KOŞULLARDA AĞIR BEDELLERLE GELİNDİ...**

*** 9 EYLÜL, BU TOPRAKLARA DOĞAN GÜNEŞTİR:**

1. 9 Eylül ülkenin “kurtuluş günü”dür: O gün yalnızca İzmir değil, aynı zamanda Rize'den Mersin'e Hakkari'den Edirne'ye Erzurum'dan Konya'ya tüm ülke kurtulmuştur!

Fahrettin Altay Paşa komutasındaki Süvari Bölüğü İzmir'de!

Hükümet Konağı'na Bayrağımızı asan Yüzbaşı Selahattin ve Arkadaşları

...

*Bu topraklarda artık savaş bitmiştir!
(10 Eylül 1922 Hükümet Konağı – İzmir)*

2. Marmara ve Trakya bölgesi kurtarılmıştır: Tek kurşun atılmadan, İstanbul ve tüm bölge kurtarılmıştır!

3. Kadim topraklarda bir devlet doğmuştur: Dört yıl önce yıkılmış bir İmparatorluğun küllerinden yeni ve modern bir devlet doğmuştur.

4. Ülkede yaşayanların eşitsizlikleri bitmiştir: Çökmüş, bitmiş, birbirinden etnik ve dini kimliklerle kopmuş bir halktan bir “ulus” doğmuştur.

5. Ülkenin kadınları kurtulmuştur: Kadın, erkekle eşit haklara sahip, mirastan eşit pay alan, kocasının tek eşi, sosyal yaşamda tek başına olabilir, meslek sahibi insan olmuştur.

6. Ülkenin çocukları kurtulmuştur: Yoksul Anadolu halkının çocuklarının ve yetimlerinin yaşamları ve gelecekleri kurtulmuştur.

7. Ülkede bir daha vatan toprakları “düşman çizmesi” ile kirlenmemiştir: 65 milyon insanın öldüğü İkinci Dünya Savaşı dahil, Türkiye askeri bir işgal yaşamamıştır.

8. Bu ülkede barışın yolu açılmıştır: Emperyalist devletler “zorunlu olarak” TBMM Hükümetini tanımış, Lozan Barış Antlaşması'nın öncüsü olan Mudanya Görüşmeleri'ne davet etmiştir.

Mustafa ŞANLI

EĞİTİMDE DRAMANIN ROLÜ

BİR ÖĞRETME PROGRAMINDA NEDEN DRAMA VE OYUN ETKİNLİKLERİ OLMALI? - II

Geçen sayıdan devamla...

Farklı roller deneyimlemek bireyin roller aracılığıyla, durumları kavramasını, davranışları anlamlandırmasını, olaylar arasındaki neden-sonuç bağlantısını kurmasını sağlar. Atölye sürecindeki deneyim ve ortaya çıkan doğaçlamalar, öğrenmenin zevkli ve kolaylaştırılmış yoludur. Bireyin çeşitli rolleri gerçek yaşam dışında kurgusal bir düzlemde keşfetmesi dramatik olanı deneyimlemesidir. Dramatik deneyim, insanın insanla ve diğer canlılarla etkileşime girmesi ve bu etkileşim sonuçlarına göre ortaya çıkan farkındalıklardır. Hayali olaylarla düşünceler oluşturulması ve dramatik olanın irdelenmesi için katılımcıların tamamı, bu oluşturulan rolleri ve oluşan kurgusal dünyayı kabul eder, başkalarının penceresinden bakarlar.

Dramatik durumlar, bireylerin role girmeleri ve odak noktadaki durumu ya da konuyu doğaçlamalarıyla irdelenir. Yani bir senaryo ya da çoğunlukla bir metin yoktur, sadece bir rol ve bir çıkış noktası vardır, aynı çocuk oyunlarındaki gibi. Örneğin evcilik oyununda anne, çocuk, baba, komşu rolleri vardır ve iki komşunun çocukları anlaşmamaktadır. Çocuk doğaçlamaya başlar ve sonucun nereye gideceğini bilmez, oynarken değişik durumlar elde eder, farklı değişkenlerle doğaçlama devam eder. Çocuk rolüne uygun hareketler, konuşmalar, tepkiler üreterek oyunu sürdürür. Amaç sürdürülebilir bir oyun kurmaktır ve o hayali dünyanın içinde kalmaktır. Duruma uygun duygular açığa çıkar ve çocuk oyun yoluyla kendi ve diğerleri hakkında keşifler yapar.

Aynı süreç dramatik eylemde de geçerlidir. Doğaçlarsın ve keşfedersin, oyun sürecinin içinde kalmaya çalışırsın ve karşına hep bir çatışma-gerilim çıkar. Çünkü düz giden bir süreç irdelenmeye değer

değildir. Ama çatışma, problem çözme bizi meraklandırır ve ilgimizi çeker; şimdi ne olacak?

Bir dramatik kurgu **rolle** başlar. Rol alan bireyler **hareket** ederler, **konuşurlar**, bir **mekanın** içinde ya da dışındadırlar, bir **zaman** dilimi vardır, anı canlandırabilirler ya da zamanda ileri, geri hareket edebilirler yani geçmişe ya da geleceğe gidebilirler, bir **odak** nokta belirleyerek doğaçlamayı sürdürürler, **çatışma/ dramatik gerilim** ya da sorun ve roller arasındaki ilişkiler **duyguları** açığa çıkarır ve bir **atmosfer** oluşturur, rolü desteklemek için **semboller** kullanabilirler. Katılımcılar tüm bu bileşenler sayesinde bu kurgusal dünyada yaşanan doğaçlama sürecinde olup bitenleri kavrarken bir **dramatik anlama** ulaşırlar.

Hedeflenen dramatik etkinlik, verilen dramatik durumla yapılandırılır. Bu nedenle drama, liderin/öğretmenin aklındaki ve dikkat çekmek istediği belirgin bir amaç ve kazanımla geliştirilir. Başka bir anlatımla; liderin dramatik durumla başlattığı öyküyü çalışma grupları tamamlarlar. Bu oluşan öyküler çeşitli drama teknikleriyle canlandırılarak deneyime dönüşür. Lider/öğretmen herhangi bir dersin bir kazanımına uygun bir odak nokta belirleyebileceği gibi sadece bir fotoğraf ya da resimden ya da bir düşünceden de yola çıkarak plan oluşturabilir. Kısacası çalışma grubunun ihtiyacı ne ise lider/öğretmen ona uygun bir odak belirler ve her seferinde bu odak değişerek grubu yeni deneyimlere taşır.

Dramatik deneyim katılımcılarda tutum değişimini oluşturmada geleneksel yöntemin kullanımından daha etkilidir. Öğretmenlerin didaktik yöntemleri kullanması öğrencilerin tutumlarını değiştirmede en az etkili olan yöntemdir. Örneğin “gürültü yapmamalısın” demek öğrenciyi ikna etmez. Ancak gürültünün yaşamına etkisi ile ilgili öyküler deneyimlemek on'da davranış değişikliği oluşturabilir. Öykülerden derinlemesine etkilenebiliriz. Öyküde oluşan durumlar kişinin kendi yaşamıyla, kendi kişisel kimliğiyle kesişebilir, bu da değişimi getirir.

Drama insana dair her şeyi, yaşamı içinde barındırır. O nedenle dinamik ve değişebilir.

Bu nedendir ki bir öğretim programında sanat ve eğitimin her alanını beraberce öğrenciye sunabileceğimiz ve etkinliklerle öğrenmeyi kolaylaştırabileceğimiz, merkezinde öğrencinin olduğu DRAMA ve OYUN etkinliklerine yer vermeliyiz. Çağdaş eğitim ancak içinde öğrencinin de söz sahibi olduğu ve ne istediğini anlatabildiği bir modelle gerçekleşebilir. Son söz “Sanat toplumları geliştirir ve iyileştirir, Sanat ve eğitimin içiçe olduğu bir öğretim süreci doğru bir toplumsal müdahaledir”.

KAYNAK

San,İ. - Tümtürk, T., (Editör-2016), 18. Uluslararası Eğitimde Yaratıcı Drama Semineri, “Yaratıcı Drama ile Farklılıklar ve Farkındalıklar”, Pegem Akademi, Ankara.

Tümtürk T., Yüksel B. (2020), Erken Çocukluk Döneminde Dramanın Gücü, Eğiten Kitap, Ankara.

Tülin TÜMTÜRK

KÖY ENSTİTÜLERİ

*Onlar,
Köy çocuklarıydı.
Kurumuş çalılar gibiydiler bozkırda.
Kavrulmuş ekinler gibiydiler.
Geldiler,
Yalın ayakları
Ve
Yırtık mintanlarıyla geldiler,
Gönen'e, Aksu'ya, Kepirtepe'ye.
Ezilmiş, sömürülmüş, horlanmış
Ve
Unutulmuşlar bin yıldır.*

*Ferhat oldular,
Yardılar İdris Dağını.
Gürül gürül akıttılar suyunu,
Hasanoğlan'a.*

*Köroğlu oldular,
Kafa tuttular Bolu Beylerine.
Yıktilar saltanatını ağaların.*

*Tolstoy'u Balzac'ı okudular koyun güderken.
Mozart'ı, Bethoven'i çaldılar dağ
başlarında.
Moliere'i, Sophokles'i oynadılar.*

*Horon teptiler Beşikdüzü'nde kol kola.
Halay çektiler Yıldızeli'nde türkülerle.
Diz vurdular Ortaklar'da efece...*

*Siz,
Her gece,
Mehtaba çıkarken Heybeli'de,
Onlar,
Duvar ördüler,
Çatı çattılar.
Yıldızlara bakarak yaz geceleri,
Harman yerlerinde yattılar.
Kazma salladılar yorulmadan.
Kerpiç döktüler
Kerpiç.
Sızlanmadılar hiç.
Yakıştı nasırlı ellerine,
Kitap ve çekiç.*

*Başladı yurt harmanında imece...
Bir gece,
Karanlık inlerinden sinsice,
Brütüsler çıktı ansızın.
Çektiler zehirli hançerlerini,
Vurdular sırtlarından haince...*

*Çıktı mağaralarından yarasalar,
Çıktı halk düşmanları,
Üşüştü sülükler gibi üstümüze.
Emdiler kanımızı,
Doymadılar.
Yıktilar umudunu Türkiyemin.*

*Aydınlık bir Türkiye gelir aklıma,
Kalkınmış bir Türkiye gelir,
Köy Enstitüleri denince.*

Özbek İNCEBAYRAKTAR

**ÜNİVERSİTEDE DÜŞÜNCE ÜRETMEK:
"YAVAŞ PROFESÖR"**

**YENİ BİR KAVRAM:
"YAVAŞ PROFESÖR"**

Akademik yaşamın günlük işleri ve koşuşturmalarında, çoğu kez akademisyen için zamanın hızlı akışı fark edilmiyor. Yönetimlerin beklenti ve istekleri, ortamın yarattığı yükler, akademisyenlerin temel görevlerinden olan "düşünme" ve "düşünce" üretmeyi atlamalarına neden olmaktadır.

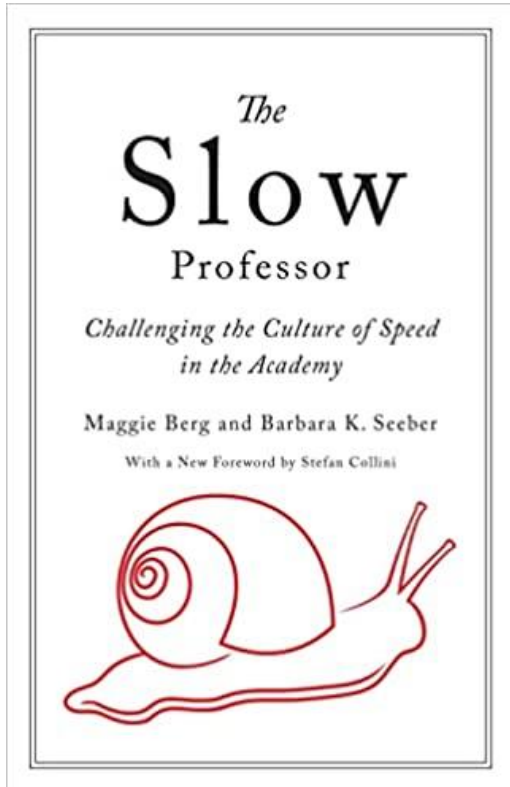
Puanlamanın getirdiği kaygılar bir baskı unsuru olarak akademik yaşamda ortadadır.

Diğer yandan, "İdari Üniversite"nin dayattığı "ölçülebilir verimlilik" bir zaman kısıtı yaratmaktadır.

Oysa gerçek anlamda "bilimsel üretim" "sakinliği" ve düşünce üretebilecek "yavaşlığı" gerektirir. İşte kavram burada doğuyor: "**Yavaş Profesör**".

Kavram yeni ve tartışmaya değer. **Maggie Berg ve Barbara K. Seeber**'in yazdıkları "**The Slow Professor**" kitabı konuya dikkat çekiyor.

Hilmi UYSAL

**"YAVAŞ PROFESÖR
MANİFESTOSU"**

Biz Yavaş Profesörleriz. Yavaş ilkelerini profesyonel uygulamalarımıza uyarlamanın iş stresini azaltmanın, hümanist eğitimi korumanın ve kurumsal üniversiteye direnmenin etkili bir yolu olduğuna inanıyoruz. Slow Food'dan kaynaklanan **Yavaş Hareket**, çağdaş kültürün çılgın hızına ve standardizasyonuna meydan okuyor. Yavaşlık mimaride, kent yaşamında, kişisel ilişkilerde kutlanırken, eğitimde henüz yerini bulabilmiş değil. Ancak toplumun derin düşünce geliştirmesi gereken bir sektörü varsa o da akademik öğretmenlerdir. Kurumsallaşma akademik hayatı tehlikeye attı ve zamanı hızlandırdı. İdari üniversite her şeyden önce verimlilikle ilgilenir, bu da zaman sıkıntısına neden olur ve buna maruz kalan bizleri güçsüz hissettirir. Profesörlerin stresinden bahsetmek kendini beğenmişlik değildir; bundan bahsetmemek kurumsal modelde rol oynar.

Kurumsal üniversitede, güç fakülteden yöneticilere aktarılır, ekonomik gerekçeler hakimdir ve tanıdık "sonuç" pedagojik ve entelektüel kaygıları gölgede bırakır.

Yavaş Profesörler, hızlanma yerine müzakereyi savunurlar. Düşünmek için zamana ihtiyacımız var, öğrencilerimiz de öyle. Düşünme ve açık uçlu sorgulama zamanı bir lüks değil, yaptığımız şey için çok önemlidir.

Kurumsal üniversite literatürüne kriz dili hakimdir ve bizi çok geç olmadan harekete geçmeye çağırır. Direnişin canlı ve iyi olduğuna inanarak daha iyimseriz. Yavaş Profesörlerin amaca yönelik hareket ettiğini, duygusal ve entelektüel esnekliği geliştireceğini öngörüyoruz. **Yavaş Profesör, düşünme ve diyalog için zaman ayırarak, üniversitenin entelektüel hayatını geri alıyor**".

Maggie BERG ve Barbara K. SEEBER

ÜTOPYA ÜNİVERSİTESİ'NDEN HABERLER

“YAVAŞ PROFESÖR MANİFESTOSU”

Ütopya Üniversitesi öğretim üyelerinden bir grubun yayınladığı bir manifesto biçimindeki bildiri, şehrin basınında çok dikkati çekti: “Yavaş profesör manifestosu”. Akademik Bilinç olarak bildiriye yayınlayan öğretim üyelerinden MB ve BKS ile üniversitenin botanik parkında yürüyüş yaparak konuyu görüştük.

Akademik Bilinç: Sayın Hocam, tüm şehir sizin manifestonuzu konuşuyor: “Yavaş Üniversite manifestosu”. Gerçi epey de eleştiri alıyorsunuz böylesi bir başlık nedeniyle. Bize bildirinizin özünü anlatabilir misiniz?

M.B.: Öncelikle ilginiz için nasıl mutlu olduk bilemezsiniz. Aslında bu çok masum bir bildiri idi ve de bu kadar ilgi çekeceğini hiç ummuyorduk. Bizim bildiride asıl seslendiğimiz üniversite politikalarını belirleyen üst yönetimlerdi. Ama öğrencilerin ve daha da etkileyici olan şehrin ilgi göstermesi, hatta sahip çıkması bizi çok mutlu etti.

Bildirideki amaç şu: Basit bir benzetme ile söylersek, nasıl “yavaş şehir” isteğinin ne kadar haklı olduğu yaşanarak öğrenildi ise, şehirdeki yaşamın insanı dışlayıcı şekilde kurgulanmasına karşı çıkış nasıl haklı ise, nasıl doğadan kopmayan şehir isteği haklı ise, üniversite için de bunu düşünebiliriz. Benzer şekilde telaş içinde sürekli koşturan ve bir şeyler yetiştirmeye, evrak doldurmaya, bilgisayardaki dosya ve formların ardında koşturan profesör yönlendirmesine karşı çıkmakta o kadar gerekli diye düşündük.

B.K.S.: Belki şunu da eklemek gerek, karşı çıkışlara ve eleştirilere yanıt olarak. Biz tembel profesör hareketini savunmuyoruz. Biz zihinsel tembelliğe yol açan üniversite yaşamına karşı manifesto yayınlıyoruz. Zihinsel tembelliğin temel nedeni olarak da bürokratik, gelir getirici,

kalitelilik, kriterlilik gibi kılıflara bürünmüş, öğretim üyelerini asıl yatağından çıkarıp, kurumsallaşma adına yapılanların düşünsel ve yaratıcı çalışmaya engel olduğunu vurgulamak istiyoruz.

Akademik Bilinç: Peki Hocalarım öneriniz nedir sizin? Karşısınız ama neyi öneriyorsunuz? Sanki profesörlerin tuzu nasıl olsa kuru, tembellik yapmalarını savunuyormuş gibi de görünüyorsunuz.

M.B.: Bu şekilde de anlayanlar var haklısınız. Kurumsallaşma hareketi üniversitenin yaratıcı özelliklerinin önüne geçiyor ise ben şahsen karşıyım. Toplumun üniversiteye neden gereksinimi var? Önüne çıkan sorunlara çözüm bulabilmesi ve yeni nesli, geleceğin sorunlarıyla başa çıkabilecek şekilde yetiştirmesi için değil mi? O zaman kriterler içinde boğulan, kalite diye diye özgür ve özerkliği yok edilebilecek üniversitede bunu başarmanız olanaksız.

B.K.S.: Düşünmeyen zihinler ile üniversiteyi yaşatamazsınız, geleceğin neslini yetiştiremezsiniz. Önüne sürekli doldurulacak formlar, yapılacak rutin günlük işler, verim adı altında tanımlanan görevler ile öğretim üyelerinden yaratıcılık beklemesin öğrencilerimiz, şehrimiz ve yöneticilerimiz...

Biz tembellik değil, iş içinde iş ile iş için, düşünce ile eğitimi savunuyoruz. Yani tembellik değil, robotlaşma değil, insanca eğitimi savunuyoruz...

Akademik Bilinç: Ütopya gibi Hocalarım...

Hilmi UYSAL

YÜRÜYORUM DİKENLERİN ÜSTÜNDE

“Karanlık bir gece yol görünmüyor
Yürüyorum dikenlerin üstünde
Karaçalı bana aman vermiyor
Yürüyorum dikenlerin üstünde
Yaralıyam...”

Hasan KAPLANI
Yozgat Türküsü